

Loven bliver vedtagen, og den bestaaende Tilstand altsaa kuldastes. Man mister for det Første, at Ubeløst Amtstue bliver nedlagt, og at paa lignende Maade Ribe bliver nedlagt, og, for det Tredie, at Møens Amtstue bliver nedlagt, ikke strax, men ved forestaaende Embedsledighed. Endelig mister man, at to af de Amtstuer, som nu staa paa 4,800 Kr., gaa baglænds og rykke ned til 4,400 Kr., det er Nalborg og Maribo Amtstuer. Dernæst kommer der Noget, som jeg tilstaar, at jeg ikke begriber, men det vil jo let kunne oplyses. Det forekommer mig nemlig, at der Intet er, der er ubegribeligere end at indføre i en Lov, at under visse Forhold maa Embeder ikke besættes, men skulle bestyres gennem Konstitution; under stor Ewang skal Administrationen ikke underkaste sig en saadan Bestemmelse. Nu er der i denne Lov blevet indført, at ved Embedsledighed i Amtsforvalterembedet i Frederiksborg, en af vore største og mest betydelige Amtstuer i hele Landet, bliver Skatteopbeholdet i det nævnte Amt nærmere at ordne ved Lov, og, indtil en saadan er givet, Embedet at besætte ved Konstituering, saaledes at ialtsald Embedets Indtægter af Jord- og Natu- ralydelse bortfalder. Her har man altsaa indrømmet et nyt Svær ophængt, hvormed nye Ulykker, saavidt jeg ser, ville være uadskillige forbundne med Hensyn til en af de betydeligste af vore Amtstuer. Jeg veed ikke, hvad der egentlig sigtes til, formodentlig har man synes, at det var et Embede saa ubegribelig stort, at det næsten var en Skandale, at nogen Embedsmand kunde have et saadant Embede. Det hele bliver nu, naar man vil regne rigtig, vel en 9—10,000 Kr.; Herre Gud, om der nu i en hel Række af Embeder var et, hvorved en Mand kunde opnaa 9—10,000 Kr., det var da ikke saa forførbeligt.

Der er i mine Tanker endnu et væsentligt uheldigt Punkt ved denne nye Lov. Den ærede Finansminister talte om, at det var godt, naar Filialer oprettedes, at man kunde faae dem bestyrede af Lødemænd eller af Skovkasjerere, det er ogsaa Noget, man tidligere har gjort Forsøg med, og det er jo en Tanke, som er ganske naturlig. Jeg kan jo ikke Andet end finde det i og for sig ganske rigtigt ved forskellige Leiligheder, at en saadan Udvei træffes, men jeg kan heller ikke Andet end i fuldeste Maal tiltræde, hvad den ærede Finansminister derom har sagt i sine Motiver, at man ikke bør være berøvet Leiligheden til ogsaa at bruge Andre, og at der derfor for Undtagelsestilfældene, at man vil bruge Andre, er sat en særlig Løn, som i det af Finansministeren forelagte Forslag. Denne Mulighed — det anser jeg ogsaa for et uheldigt Punkt — er nu bleven aldeles affaaen ved Lovforslaget, idet det er blevet bestemt paabudt, at disse Filialer skulle gaa over til de nævnte

Embedsmand. — Endelig er der, det skal jeg ikke opholde mig ved, indsat nogle Affortninger, som jeg forøvrigt ikke indser, hvad Grunden er til, med Hensyn til Indtægterne af Skovauktioner for et Par af Opbeholdsbetjentene, det er for Kolding og Kjøbenhavn. — Jeg kunde have Lust til endnu at nævne et uheldigt Punkt, men det maa formodentlig henregnes til Trykfeilene eller til Sankvierne. Vi se jo ofte, at der, uagtet Lovarbejderne kunne være Gjenstand for mange Maanedes omhyggelig Overveelse, saa dog, naar det afgørende Moment kommer, da Loven skal paatrykkes sin endelige Form, er Adskilligt, der er overset. Der bliver saa ofte affattet Love paa en Maade, som gjør det antageligt, at der dog ikke var ment det ved dem, som der syntes ligefrem at fremgaa af Lovens Ord. Jeg sigter derved til det Besynderlige, at naar det i Loven nu hedder, at ved indtrædende Embedsledighed skal Møens Amtstue nedlægges, og dens Distrikt henlægges under Bordingborg Amtstuedistrikt, er det glemt, at samtidig dermed maatte jo dog ogsaa denne Amtsforvalter i Bordingborg Amtstuedistrikt eller, som det nu kaldes, Præstø Sjælland- ske, have et Lillæg, men det er aldeles glemt. Han har faaet Arbejde overdraget, men der er aldeles ikke sat Noget om Lillæg, som dog skulde gives til hans Løn, naar han skulde overtage dette betydeligt forøgede Arbejde. Derimod ser jeg jo nok, at man har haat sine Tanker henvendte paa, at Kontorholdsvederlaget maatte noget forøges, men man maa ikke tro, at man derved paa nogen som helst Maade har givet Vederlaget saaledes, at man saa kunde lade være at forøge hans Løn; thi det er nu det Andet, som er mig aldeles uforklarligt, at efter Finansministeriets Oplysning maa Embedet, saaledes som det nu i dette Dørligt er bestaet, have 4,850 Kr. i Kontorholdsvederlag, og efter det, som Loven fastsætter, saa faar der, at, naar dette Tilfælde indtræder, at Møens Amtstue nedlægges, skulle disse Amtsforvaltere modtage en Kontorholdsgodtgørelse af henholdsvis det og det, og saa bliver det for Præstø, eller hvad det nu hedder, for Bordingborg Amtstue 5,000 Kr. Altsaa, den hele Forøgelse i Kontorholdet er 150 Kr. Det er umuligt! det kan ikke være saadan ment. Det er jo aldeles aabenbart, at der er en Misfor- staaelse, en Forglemmelse. Jeg skynder mig at tilføje, at ved at grunde nærmere paa dette Punkt, ved at forsøge om jeg kunde se Noget, der kunde forklare det, er det ikke undgaet min Opmerksomhed, at det i Kontorholdsberegningerne gjen- nemføres som almindelig Regel, at en vis Brø af de uvisse Indtægter skulle henregnes til Kontorholdet. Jeg tror, det er $\frac{1}{2}$, og altsaa skal $\frac{1}{2}$ af de uvisse Indtægter regnes med som Kontorhold, og naar altsaa Møen gaar over til Bordingborg Amtstue, vil der ogsaa følge nogle uvisse Indtægter med; men de ere saa ubetydelig